Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет імені Івана Франка

Введено в дію наказом Ректора
від «30» грудня 2016 року № 0-194

Розглянуто та затверджено Вченою радою Львівського національного університету імені Івана Франка
(витяг з протоколу від 28 грудня 2016 року № 29/12)

Ректор В.П. Мельник

Положення про порядок визнання здобутих в іноземних вищих навчальних закладах документів про вищу освіту Львівським національним університетом імені Івана Франка

Львів

І. Загальні положення

1.1 Положення про порядок визнання здобутих в іноземних вищих навчальних закладах документів про вищу освіту Львівським національним університетом імені Івана Франка (далі – Положення) розроблене відповідно до Закону України «Про вищу освіту» і наказу Міністерства освіти і науки України від 05.05.2015 р. № 504 «Деякі питання визнання в Україні іноземних документів про освіту» та регламентує правові та організаційні основи визнання здобутих в іноземних вищих навчальних закладах ступенів вищої освіти та/або пройдені періоди навчання, з метою зарахування власника документів про вищу освіту, здобутих в іноземних вищих навчальних закладах (далі – Документ), на навчання та/або на посаду наукового чи науково-педагогічного працівника у Львівському національному університеті імені Івана Франка (далі – Університет).

1.2. Дія Положення поширюється на процедуру визнання Університетом документів, що містять інформацію про набуття їхнім власником певного освітнього чи освітньо-професійного ступеня, фахову спеціалізацію або професійну перепідготовку, а також на документи, що свідчать про періоди навчання в освітніх установах, а саме:

1.2.1. документів, виданих навчальними закладами, що визнані органами державної влади країни, якій належить навчальний заклад, та країни, на території якої здійснюється освітня діяльність цього навчального закладу;

1.2.2. документів, отриманих за програмами (планами), що визнані органами державної влади країни, якій належить навчальний заклад, та країни, на території якої здійснюється освітня діяльність цього навчального закладу.

1.3. Не потребують проведення процедури визнання документи про вищу освіту громадян колишнього СРСР, видані до 15 травня 1992 року (на підставі Угоди про співробітництво в галузі освіти (Ташкент, 1992)), а також документи, які видані за підсумками навчання в освітніх установах держав колишнього СРСР до початку 1992/1993 навчального року.

ІІ. Порядок подання документів для визнання здобутих в іноземних вищих навчальних закладах ступенів вищої освіти

2.1. Визнання іноземних документів про вищу освіту здійснюють за письмовою заявою заявника про визнання іноземного документу про вищу освіту (далі – Заява про визнання). Заявником може бути власник документа або інша особа, яка представляє його інтереси з питань процедури визнання (на підставі довіреності), а для неповнолітніх осіб заявниками можуть бути їхні законні представники (далі – Заявник).

2.2. Для визнання Університетом іноземного документа про вищу освіту Заявнику необхідно подати такі документи:

- заяву про визнання іноземного документа про вищу освіту;
- копію документа про вищу освіту зі штампом «Apostille» відповідної установи іноземної країни, якою видано документ, та його нотаріально завірений переклад українською мовою (оригінал подають Комісії);
- оригінал та нотаріально завірений переклад українською мовою додатка до документа про вищу освіту зі штампом «Apostille», в якому зазначається інформація про форму та терміни навчання, систему оцінювання знань, перелік навчальних дисциплін (предметів), загальний (тижневий) обсяг аудиторних та самостійних годин (кредитів), кількість семестрів, навчальних тижнів, практик, курсових, випускних робіт;
- копії документів про попередню освіту (середню, професійну або вищу). Якщо документ виданий іноземною мовою, то подають його нотаріально завірений переклад;
- копія документа, що засвідчує особу власника та Заявника (паспорт громадянина);
- згода власника документа про вищу освіту на обробку його персональних даних відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

Документ, що засвідчує особу, та оригінали іноземних документів про вищу освіту після прийняття Заяви про визнання повертають власнику.

У разі якщо Документ не засвідчений в країні його видачі у спосіб, який офіційно застосовується в цій країні, або якщо засвідчення не підтверджує його автентичності, Університет вживає всі можливі заходи щодо підтвердження автентичності такого Документа.

Заявник може подати до Університету документи в електронному вигляді у форматі цифрових зображень.

Університет у разі необхідності має право перевірити відповідність цифрових зображень оригіналам та/або копіям з перекладами документів.

Заявник має право надати також інші документи, що підтверджують освіту та/або кваліфікацію власника, документи про допуск до професійної діяльності, практичний досвід (якщо документ виданий іноземною мовою, то подають його нотаріально завірений переклад).

2.3. Для проведення процедури визнання Заявник повинен звернутися до Університету протягом першого місяця навчання або працевлаштування власника Документа.

2.4. Прийом освітніх документів в Університеті проводять впродовж навчального року.

ІІІ. Процедура визнання Університетом іноземних документів про вищу освіту

3.1. Для забезпечення здійснення процедури визнання іноземних документів про вищу освіту (далі – Процедура визнання) в Університеті діє Комісія щодо визнання документів про вищу освіту виданих навчальними закладами іноземних держав – Атестаційно-кадрова комісія Вченої ради Університету (далі – Комісія). Комісія здійснює перевірку документів про вищу освіту, виданих навчальними закладами іноземних держав. Комісія є постійно діючим робочим органом Університету, який утворений при Вченій раді Університету.

3.2 У своїй роботі Комісія керується Законом України «Про освіту», Законом України «Про вищу освіту», Законом України «Про ратифікацію Конвенції про визнання кваліфікацій з вищої освіти в Європейському регіоні», наказом Міністерства освіти і науки України від 05.05.2015 р. № 504 «Деякі питання визнання в Україні іноземних документів про освіту», а також використовує такі документи та джерела, як: реєстр апостиля, реєстр документів про освіту, стандарт оформлення документів про середню, середню професійну, професійну та вищу освіту іноземних країн, реєстр органів акредитації/забезпечення якості освіти, міністерств освіти, асоціацій агенцій з акредитацій/забезпечення якості освіти, офіційні національні публікації про освітню систему; веб-сайти визнаних міжнародних організацій, веб-сайти мереж оцінювачів дипломів; національні рамки кваліфікацій, відповідні міжнародні договори, академічного рейтингу університетів світу – Academic Ranking of World Universities (ARWU).

3.3. Склад Комісії затверджується наказом Ректора Університету.

3.4. Для розгляду Заяв про визнання документів про вищу освіту, виданих навчальними закладами іноземних держав, ректор Університету, у разі потреби, видає наказ про залучення до складу Комісії провідних фахівців з числа наукових, науково-педагогічних чи педагогічних працівників Університету з відповідної спеціальності.

3.5. Комісія розглядає подані Заявником документи (у паперовому та/або електронному вигляді у форматі цифрових зображень), що підтверджують освіту та/або кваліфікацію власника, документи про допуск до професійної діяльності, практичний досвід у порядку визначеному законодавством України.

Якщо документи надані Заявником не в повному обсязі та/або неправильно оформлені, Комісія може повернути документи без розгляду протягом 10 робочих днів з дня реєстрації заяви, про що повідомляють Заявника із зазначенням недоліків, які необхідно усунути.

3.6. Процедура визнання Документа, окрім випадків, зазначених у п. 3.7 складається з:

- перевірки автентичності Документа та додатка до нього (відповідно до п. 3.8);
- підтвердження статусу освітньої установи та/або Програми, за результатами якої виданий Документ (відповідно до п. 3.9);
- оцінки кваліфікації або періоду навчання, зазначеної(го) в Документі, та встановлення еквівалентності освітньому або освітньо-професійному ступеню в Україні, академічних та/або професійних прав (відповідно до п. 3.10).

3.7. Процедура визнання Документів, виданих освітніми установами, що входять до академічного рейтингу університетів світу – Academic Ranking of World Universities (ARWU) або відповідно до цього рейтингу за викладанням з окремих дисциплін (відповідно до року завершення навчання/присвоєння ступеня) складається з:

- перевірки автентичності Документа та додатка до нього (відповідно до п. 3.8.);
- оцінки кваліфікації за Документом та встановлення еквівалентності (відповідно до п. 3.10).

3.8. Перевірку автентичності здійснюють одним із таких способів:

- перевірка наявності штампа «Apostille», якщо у країні походження Документа він підтверджує автентичність документа, та перевірка реквізитів апостиля у відповідному реєстрі у разі наявності;

- перевірка у реєстрі документів про освіту, якщо такий реєстр запроваджено країною походження Документа або освітньою установою, що його видала;

- направлення запиту щодо додаткових відомостей про автентичність видачі поданих документів до відповідних офіційних органів та/або освітніх установ інших держав.

Якщо в країні походження Документа офіційно затверджений стандарт оформлення документів про освіту, здійснюють аналіз на відповідність такому стандарту поданого Документа.

3.9. Перевірку статусу освітньої установи та/або Програми, за результатами якої виданий Документ, здійснюють з метою підтвердження офіційного визнання (акредитації тощо) освітньої установи та/або Програми в системі освіти держави, в якій функціонує ця установа.

Якщо Документ (або додаток до нього) виданий філією освітньої установи, має бути підтверджено офіційне визнання цієї філії в системі освіти держави, на території якої провадиться освітня діяльність цієї філії, якщо це визначено законодавством цієї держави.

Перевірка статусу освітньої установи та/або Програми має бути здійснена одним із таких способів:

- перевірка в національних офіційних джерелах: реєстрах органів акредитації/забезпечення якості освіти, міністерств освіти, асоціацій агенцій з акредитацій/забезпечення якості освіти, офіційних національних публікаціях про освітню систему;

- перевірка в міжнародних офіційних джерелах (веб-сайтах визнаних міжнародних організацій, веб-сайтах мереж оцінювачів дипломів);

- направлення запиту до відповідних уповноважених органів та/або освітніх установ інших держав щодо статусу освітньої установи та Програми.

3.10. Оцінку кваліфікації та встановлення еквівалентності здійснюють одним із таких способів:

- для Документів, виданих освітніми установами, що входять до академічного рейтингу університетів світу – Academic Ranking of World Universities (ARWU), а також для документів, виданих в країнах, що входять до Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), та інших країн, які затвердили національні рамки кваліфікацій, – шляхом співставлення міжнародних та національних рамок кваліфікацій;

- для Документів, виданих у країнах, з якими Україною укладено міжнародні договори, що регулюють питання визнання та еквівалентності документів про освіту, – на підставі положень відповідного міжнародного договору;

- для Документів, виданих в інших країнах, або якщо міжнародний договір між Україною і країною походження Документа не визначає еквівалентність освітніх, освітньо-професійних ступенів, що присвоюються в країнах – учасницях договору, встановлення еквівалентності кваліфікації, зазначеної в Документі, відповідному освітньому чи освітньо-професійному ступеню вищої освіти України здійснюють шляхом порівняльного аналізу змісту навчальної програми (плану), за якою (яким) видано такий документ, зі змістом навчальної програми (плану) відповідного або суміжного напряму (спеціальності) в Україні (далі – Порівняльний аналіз);

- якщо зміст навчальної програми, за якою був виданий Документ, є аналогічним з навчальною програмою документів іншого власника, щодо якого компетентним органом було прийнято рішення про визнання, встановлення відповідного освітнього чи освітньо-професійного ступеня вищої освіти, що може бути визнаний, проводять на підставі Порівняльного аналізу аналогічної навчальної програми, кваліфікація за якою була визнана раніше.

Якщо поданий на Процедуру визнання Документ підпадає під дію міжнародного договору, оцінка кваліфікації та встановлення еквівалентності включає в себе перевірку відповідності наданого освітнього документа вимогам, що зазначені у відповідному міжнародному договорі.

Наявність міжнародного договору між Україною та державою, освітньою установою, якою видано Документ, не скасовує необхідності отримання офіційного рішення про визнання Документа.

Порівняльний аналіз здійснюють вищі навчальні заклади України, які провадять підготовку фахівців відповідного освітнього чи освітньо-професійного ступеня за акредитованими освітніми програмами з вищої освіти за відповідною або суміжною спеціальністю або національним інформаційним центром академічної мобільності.

Порівняльний аналіз має врахувати:

- ступінь, що присвоюється Документом, та його місце в національній системі освіти на дату видачі Документа;

- зміст та обсяг Програми (очікувані результати навчання за академічною (навчальною) програмою, обсяг кредитів або академічних годин за фахово необхідними дисциплінами чи інші критерії);

- якість Програми чи освітньої установи, що надала кваліфікацію;

- профіль Програми або освітньої установи, що надала кваліфікацію;

- академічні та/або професійні права, які надаються Документом.

Комісія визначає обсяг відмінностей в академічних (навчальних) програмах в Україні та в країні походження Документа, допустимий для:

- прийняття рішення про визнання;

- встановлення суттєвих відмінностей за змістом та (або) обсягом у навчальних програмах, що унеможливлює прийняття рішення про визнання.

3.11. Комісія у разі необхідності може звернутися до національного інформаційного центру академічної мобільності для надання рекомендацій щодо Процедури визнання, а саме:

- надання роз'яснень, консультацій та рекомендацій з визнання Документів;

- проведення перевірки автентичності Документів;

- підтвердження статусу освітньої установи та (або) Програми;

- встановлення еквівалентності кваліфікацій, присвоєних згідно з Документами;

- визначення рівноцінності академічних та/або професійних прав.

Рекомендації національного інформаційного центру академічної мобільності оформлюють відповідним висновком.

3.12. Комісія у термін до 1 місяця переглядає та підтверджує автентичність поданих документів, і у термін до 2 місяців приймає рішення щодо подачі Висновків про визнання іноземного освітнього документа (далі – Висновок) Вченій раді Університету на затвердження. Процедуру визнання документа з метою продовження навчання здійснюють до початку другого семестру першого року навчання власника Документа.

3.13. На підставі Висновку Комісії Вчена рада Університету приймає одне з таких рішень:

- про визнання документа, на підставі якого власнику видають свідоцтво про визнання іноземного документа про освіту (далі – Свідоцтво).

Ступені вищої освіти, присуджені освітніми установами, мають визнаватися, якщо немає суттєвої різниці між іноземною кваліфікацією, визнання якої запитує Заявник, та відповідною кваліфікацією в Україні, за винятком випадків, зазначених у п. 3.14 цього розділу;

- про відмову у визнанні поданого документа, про що власнику направляють відповідне повідомлення із зазначенням підстав прийняття такого рішення.

3.14. Рішення про відмову у визнанні поданого Документа приймають у разі, якщо:

- документи видані освітніми установами, які не є офіційно визнаними в системі освіти держави, в якій вони функціонують;

- документи видані філіями освітніх установ, якщо такі філії не є офіційно визнаними в системі освіти держави, на території якої вони провадять освітню діяльність цієї філії, якщо це передбачено законодавством іноземної країни;

- документи не містять інформації про здобуття їхнім власником ступеня вищої освіти, фахову спеціалізацію або професійну перепідготовку, а також про періоди навчання, за якими йому надаються академічні та/або професійні права (продовження навчання та/або працевлаштування за фахом);

- документи неправомірно видані освітньою установою іншої держави;

- документи не є автентичними;

- документи видані за результатами навчання за період, що становить менше ніж один академічний рік навчання;

- документи видані за результатами навчання, під час якого загальна набрана кількість навчальних кредитів становить менше ніж 30 кредитів Європейської кредитної транспортно-накопичувальної системи (ЄКТС) (або їхню еквіваленту кількість академічних годин);

- документи не відповідають офіційно затвердженому стандарту оформлення документів про освіту, якщо такий стандарт прийнятий у державі, в якій функціонує освітня установа;

- документи, видані в результаті навчання за Програмою, яка не може бути співвіднесена з жодним ступенем вищої освіти, фаховою спеціалізацію, напрямом підготовки (спеціальності, кваліфікації) системи освіти України;

- документи не визнаються в державі, якій належить освітня установа;

- документи не містять повної інформації щодо змісту навчальної програми, що унеможливлює встановлення еквівалентності присвоєних за цими документами ступеню вищої освіти, фахової спеціалізації або професійної перепідготовки у системі освіти України;

- встановлено, що документ про освіту одержаний на підставі неавтентичного документа про попередню освіту;

- встановлено, що документ про освіту одержаний на підставі документа про попередню освіту, який не надавав його власнику відповідних академічних прав (якщо інше не передбачено законодавством країни походження документа про освіту).

3.15. Рішення Вченої ради Університету про визнання освітнього документа підтверджує право власника Документа на продовження навчання або працевлаштування в Університеті, про що видають Свідоцтво.

У випадку зарахування на навчання власника Документа, що отримав Свідоцтво Міністерства освіти і науки України, Університет має право переглянути результати Процедури визнання, але виключно в бік більш сприятливих результатів для власника. У такому разі Комісія проводить власний аналіз із урахуванням рішення Міністерства освіти і науки України та вимог Університету до певної Програми і навичок власника Документа та приймає остаточне рішення про визнання.

3.16. Секретар Комісії після прийняття рішення про визнання реєструє Свідоцтво в електронному журналі визнання в Україні іноземних освітніх документів Міністерства освіти і науки України (далі – Електронний облік).

Для реєстрації Свідоцтва заповнюють в електронній формі проект Свідоцтва та додають електронні копії таких документів:

- Документа;

- додатка до Документа та/або іншого документа, в якому міститься інформація про зміст та тривалість Програми, а також успішність з навчальних дисциплін;

- Висновку.

Ці Документи подають разом із засвідченими в установленому порядку перекладами.

3.17. Після занесення інформації до електронного обліку автоматично генеруються реєстраційний номер Свідоцтва та електронна версія Свідоцтва. Голова Комісії перевіряє якість внесення інформації та несе відповідальність за відповідність прийнятих рішень нормам міжнародних та національних нормативно-правових актів, а також за випадки внесення неповної та/або некоректної інформації з порушенням вимог до електронного обліку.

3.18. Свідоцтво Університет оформляє у друкованому вигляді українською мовою, а у разі необхідності – додатково іншою мовою. Видане Заявникові Свідоцтво є дійсним разом з оригіналом Документа безстроково.

Строк надання Заявнику Свідоцтва не може перевищувати 45 календарних днів з дня надходження усіх документів та інформації, необхідних для здійснення Процедури визнання.

IV. Визнання кваліфікацій біженців та осіб, прирівняних до них

4.1. Біженці та особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, мають право на визнання кваліфікації Університетом без наявності повного пакета документів, зазначеного у розділі II цього Положення.

4.2. Підставою для початку Процедури визнання без наявності повного пакета документів є:

- посвідчення біженця;

- посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту;

- посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист.

4.3. Для проведення Процедури визнання біженці та особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, надають наявні у них освітні документи, у тому числі не зазначені у розділі II цього Положення, такі як: копії документів про освіту або періоди навчання, студентський квиток, академічну відомість, залікову книжку, опис курсів, документи про неформальне та неофіційне навчання або інші документи, що можуть підтвердити факт навчання та/або здобуття кваліфікації; а також наявні документи про досвід роботи, такі як: свідоцтво про досвід роботи, трудовий договір, трудову книжку, довідки з місць роботи або інші документи, які можуть свідчити про відповідну кваліфікацію.

4.4. У разі недостатньої інформації Процедура визнання іноземних освітніх документів біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, може включати спеціально організовані Університетом екзамени, тестування, співбесіди.

V. Порядок оскарження результатів Процедури визнання

5.1. У разі незгоди Заявника з результатами Процедури визнання, Комісія має право здійснювати перегляд прийнятого рішення щодо визнання/невизнання Документів Заявника. За наявності мотивованої заяви та додаткових відомостей Комісія переглядає всі надані Заявником документи та проводить додаткове дослідження.

VI. Перегляд оскаржених результатів Процедури визнання

6.1. У разі незгоди Заявника з результатами Процедури визнання Заявник протягом трьох місяців з дня реєстрації повідомлення про відмову у визнанні іноземного освітнього документа або з дня реєстрації Свідоцтва в електронному обліку може звернутися до Університету із мотивованою заявою про перегляд справи та може надати додаткові документи щодо пройденої Програми та отриманої кваліфікації. У такому випадку Університет переглядає всі додатково надані Заявником документи та проводить їхнє дослідження, у результаті якого попереднє рішення про визнання або відмову у визнанні може бути переглянуте.

Якщо Заявник незадоволений результатом перегляду справи він може звернутися із заявою про перегляд справи до Міністерства освіти і науки України або оскаржити у судовому порядку.

6.2. У випадку встановлення факту недостовірності інформації, зазначеної у поданих для Процедури визнання Документах, прийняття рішення про визнання Документа унеможливлюється і відомості про неавтентичний документ, особу, яка зазначена в ньому як власник, та/або Заявника передаються правоохоронним органам України.

6.3. Інформацію про Процедуру визнання розміщують на сайті Університету.

Університет забезпечує надання інформації про Процедуру визнання, розгляд документів та результати Процедури визнання Заявникові.

Погоджено:

Проректор з наукової роботи Р.Є. Гладишевський

Начальник Відділу ліцензування та акредитації І.Б. Іваночко

Начальник Юридичного відділу Б.Д. Гудз

Начальник Відділу кадрів В.М. Хміль